

Det Talte Ord #69.
Å Komme herren I Hu.
 Brian Kocourek.

Siden det er nattverd i kveld, ønsker jeg å ta et budskap i minne om denne natten da vår Herre Jesus tok Sin beslutning til å gå inn i den rollen som Lam som ble slått i hjel før verdens grunnvoll ble lagt.

1 Kor 11,17-19 *Når jeg nå kommer til dere og videresender dere et budskap, kan jeg ikke rose dere, siden det ikke er til det bedre, men til det verre dere kommer sammen. 18 Først av alt, når dere kommer sammen som menighet, hører jeg at det er splittelse blant dere, og delvis tror jeg det. 19 For det må også være grupperinger blant dere, for at de som holder prøve, kan bli åpenbart blant dere.*

17. Når jeg nå kommer til dere og videresender dere et budskap, kan jeg ikke rose dere, siden det ikke er til det bedre, men til det verre dere kommer sammen.

Hva er det Paulus forteller dem? Han sier: "Med hensyn til det jeg ønsker å snakke med dere om, er jeg ikke fornøyd i det hele tatt. Jeg forstår at når dere kommer sammen da frambringer det, det verste i dere istedenfor det beste!" Legg nå merke til hvordan Apostelen begynner å vise menigheten den tilstand de er i. Han sier: *18 "Først av alt, når dere kommer sammen som menighet, hører jeg at det er splittelse blant dere, og delvis tror jeg det."*

Han sier: "Jeg hører at det finnes splid iblant dere, og dere konkurrerer med hverandre og kritiserer hverandre." Det er vanskelig å tro, men det er dette som er blitt meg fortalt. Men deretter forteller han dem hvorfor de oppfører seg som de gjør ... *19 For det må også være grupperinger blant dere, for at de som holder prøve, kan bli åpenbart blant dere.*

Det som Paulus sier her, er med andre ord dette; denne tilstand av vimsing og ordskifte i menigheten er fordi menigheten ikke er vokst fast i Sannheten. De har kjettersk lære i blant dem, og denne kjetterske læren frambringer det verste i deres kjødelige natur, men det er i orden, fordi dette også påviser de som vandrer i Lyset, og ikke bare snakker om det, og de som ikke er.

Da snakker Paulus om Nattverds bordet, og han sier i **1 Kor 11,20**: *"Når dere da kommer sammen på ett sted, er det ikke Herrens nattverd dere eter."*

Legg nå merke til hva Paulus sier her; jeg er sjokkert over deres oppførsel, for isteden for å komme sammen for å delta i Herrens Nattverd, kommer dere sammen for å leke, og istedenfor samfunn rund Herrens Ord er det blitt et sosial felleskap og nesten en glupsk anliggende. Og da oppdager jeg, at når dere

kommer sammen, istedenfor å spise Herrens Nattverd, bringer dere inn deres splitt i tilbedelse.

Nå vers **21**: *For når dere eter, tar hver enkelt sin egen mat før de andre. Og en er sulten, og en annen er drukken.*

Se på holdningen som disse mennesker demonstrerte ved deres handlinger. De kom sammen for å spise kveldsmat, og en menighets banket slik som Br. Branham ville ha sagt det, og det er ikke slik at Guds Ord har noe imot folk som har felleskap ved brødsbrytelse, fordi vi finner i Apostlenes gjerninger at det var slik folket hadde felleskap med hverandre rund bordet og mens de brøt det vanlige brød, brøt de også Livets Brød

Apg 2,42 *Og de holdt hele tiden urokkelig fast ved apostlenes lære og ved samfunnet, ved brødsbrytelsen og ved bønnene.*

Nå ønsker jeg at dere legger merke til de fire viktige ting som den første menighet var opptatt av. Her står at de hele tiden holdt urokkelig fast med disse fire ting. Ordet urokkelig betyr at det de gjorde, mente de alvorlig, og de var flittig og gjorde disse ting til stadighet.

Det var ikke bare en ting som de gjorde i ny og ne, men det var den måten de oppførte seg på i den første menighet.

1. de holdt hele tiden urokkelig fast ved apostlenes lære. Legg merke til vers 42 her. Læren blir nevnt her først og fremst. Og hva var synden av den første menighet da de falt fra. De falt fra den første kjærlighet

Åp 2,1-7 *Skriv til engelen* for menigheten i Efesos: Dette sier Han som holder de sju stjernene i Sin høyre hånd, som vandrer midt iblant de sju lysestakene av gull: 2 Jeg vet om gjerningene dine, arbeidet ditt, tålmodigheten din, og at du ikke kan tåle dem som er onde. Og du har prøvd dem som sier de er apostler, og ikke er det, og du har funnet ut at de er løgnere. 3 Og du har holdt ut, og du har tålmodighet, og du har arbeidet for Mitt navns skyld uten å bli trett. 4 Likevel har Jeg dette imot deg, **at du har forlatt din første kjærlighet.** 5 **Husk derfor hvor du er falt fra! Omvend deg og gjør de første gjerningene, ellers skal Jeg brått komme over deg og flytte lysestaken din fra sitt sted, hvis du ikke omvender deg.** 6 Men dette har du, at du hater nikolaittenes gjerninger, som Jeg også hater. 7 Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, ham vil Jeg gi å ete av livets tre, som er midt i Guds Paradis.*

Den første menighets tid begynte å gli bort fra den første kjærlighet. De hadde adoptert en man som leder, heller enn at Guds Ord leder dem. De begynte å bli kirkeaktig slik som Paulus advarte den Menighet i Korinte, og kjærligheten til læren ble erstattet med kjærlighet til felleskap som en sosialt evangelium.

BOKEN OM DE SYV MENIGHETS TIDSALDRENE.

Kapittel 3. Efeserne Tidsalder.

P 63. *Johannes skjønnte hva det var å elske Gud. Denne store kjærlighets apostel ville med sikkerhet se det når menigheten begynte å miste denne første Kjærlighet til Gud. I 1. Johannes 5:3 sier han: "For dette er Guds kjærlighet, at vi holder Hans bud. Og Hans bud er ikke tunge å bære." Og Hans Bud er Hans Ord. En liten avvik fra dette Ordet var et steg bort fra Kristus. Folk sier at de elsker Gud, de går til kirken de til og med roper og gleder seg og synger og har en stor emosjonelt tid. Men se på dem om de er inn i Ordet når alt er over. Om de vandrer i Ordet, lever etter Ordet. Om de går gjennom alt det andre og ikke vandrer i dette Ordet da kan de ikke si at de elsker Gud, fordi deres liv forteller noe annet. Jeg lurte på om ikke Johannes så mye av dette før han døde; folk som sier at de elsker Gud men de er ikke lydige til Hans Ord. O, Efeserne Tidsalder, noe henter med dere. Noen forsøker å føye noe til Ordet eller tar noe fra det. De gjør det så umerkelig at du ikke kan se det. De har ikke tatt et så stort sving slik at du kan se det der ute. Det er fordekt, og det kommer gjennom resonering og menneskelig forståelse og det overtar om du ikke avviser det.*

BOKEN OM DE SYV MENIGHETS TIDSALDRENE.

Her sier Branham i Kapittel 3. Efeserne Tidsalder.

P 76. *OK, hva var den åndelige klima av denne menighet? De hadde forlatt dens første kjærlighet. Forlate sin første kjærlighet til Guds Ord, ble gjort klar for oss, var å falle fra dens opprinnelse, som var Pinsen. Sagt uten omsvøp; denne menighet var i fare for å bli tatt bort fra Den Hellige Ånds Ledelse, Åndens Herredømme. Nøyaktig det samme tok sted med Israel etter Moses hadde ført dem ut av Egypt. Guds løsning var å lede dem ved Ildstøtten, profetisk uttalelse, mirakler og tegn og Gud gitte undrer. Dette skulle bli fullført av Guds utvalgte og Guds prestevidde og Guds utrystede og Guds utsendte mennesker, mens hele leire skulle være dominert av Den Hellige Ånds tiltak. De kom i opprør og ønsket å gå etter et regelverk av trosbekjennelser. Deretter ønsket de seg en konge. Da ønsket de å være helt lik verden og gikk in i en fase av fullstendig frafall og glemsel. Det er nøyaktig slik det var med den første menighet da den begynte, og det blir verre, helt inntil den hellige Ånd blir fullstendig forkastet, og Gud må ødelegge folkene.*

BOKEN OM DE SYV MENIGHETS TIDSALDRENE.

Her sier Branham i Kapittel 5. Efeserne Pergamon Tidsalder.

P 149. *Og det er dette som har hent i alle tidsaldrene. Gud frelste folkene. De kom ut ved blodet, helliggjort ved Ordet gikk gjennom dåpens vann og ble fult med Ånden; men etter en stund mens den første kjærlighet kjølnet og en eller annen person får en ide om at de må bli organisert i den hensikt å bevare seg selv, og gi seg selv et navn og de organiserer seg selv tilbake igjen i den andre*

generasjon, noen ganger til og med før den tid. **De er ikke lenger i besittelse av Guds Ånd, det er bare blitt til en form for tilbedelse. De er død.** De har hybrid seg selv med trosbekjennelse og formalisme og det finnes ingen liv i det.

Det som han sier her høres ikke bra ut, men det er sannheten, og dette skjer også rett her inn i budskapet. Fordi mønstret må bli fullført. Dette betyr: **”Alfa må bli Omega.”**

Videre sier Bror Branham i **BOKEN OM DE SYV MENIGHETS TIDSALDRENE, kapittel 3:**

P 60. *Guds klagemål. Åpenbaringen 2:4, Likevel har Jeg dette imot deg, at du har forlatt din første kjærlighet. For å være i stand til å forstå dette må du være klar over at Ånden ikke bare taler til de opprinnelige hellige i Efesos alleene. Budskapet er for hele denne tidsalder som er ca. 120 år. Dens budskap er til samtlige generasjoner i dette tids span. Vi vet historien repeterer seg selv. I Israels generasjoner ser vi vekkelse i en generasjon bare for så å se at ilden slukker i den neste generasjon. Det er mulig at det ulmer noe i den tredje generasjon, men i den fjerde er det nesten ingen spor igjen av den opprinnelige flamme. Da tenner Gud Lyset igjen og den samme prosessen repeterer seg selv. Det er en simpel manifestering om den sannhet at Gud ikke har noen barnebarn. Frelsen blir like lite ført videre gjennom den naturlige fødsel enn at det finnes sannhet i den apostoliske rekkefølge. Det er inn i Ordet. Du begynner med ekte gjenfødte troende og når den neste generasjon kommer inn da er de ikke rene kristne lenger, men de er blitt et kirkesamfunn og nå er de blitt baptister, Metodister og så videre. Det er også nøyaktig det de er. De er ikke kristne. Du er nødt til å bli født på nytt av Guds vilje, ikke av manns vilje, for å bli frelst. Disse mennesker kommer nå sammen på grunn av en menneskets vilje. Jeg sier ikke at noen av dem ikke har det rett med Gud. Ikke i det hele tatt; men det opprinnelige Ild har slukket. De er ikke slik lengre som de pleide å være.*

P 61. *Den lidenskapelige ønske om å være Gud til velbehag, den glødende ønske om å kjenne Hans Ord, den rop etter Ånden, alt begynner å dabbe av, og istedenfor at kirken står i brann med Guds Ild, begynner ilden å slokne og de begynner å bli formelt. Det er dette som hente der tilbake i Efesos. De begynte å bli formell. De begynte å skrinlegge Gud og folket brydde seg ikke så mye lenger om hva Gud trodde om dem, og de begynte å ta hensyn med å bry seg om hva verden tenkte om dem. Det foregikk på samme måte med den andre generasjon som kom in, slik som med Israel. De forlangte en konge, for å være lik med de andre nasjoner. Da de gjorde det, forkastet de Gud. Men de gjorde det allikevel. Dette er historien om kirken. Når de er mer opptatt med å være verden lik istedenfor å være Gud lik, da er det ikke lenge til før de slutter med å gjøre ting som de pleide å gjøre, og begynner å gjøre ting som de opprinnelig ikke ville ha gjort. De begynner og kler seg annerledes, og de*

forandrer sin holdning og oppførsel. De begynner å bli kraftløs. Det er det "Efesos" betyr; avslappet, på gli.

La oss gå tilbake til den originale menighet i Efesos Menighetstid og se på det som førte dem sammen og hvordan de var motivert. Oss ble fortalt i: **Apg 2,42-47** *Og de holdt hele tiden urokkelig fast ved apostlenes lære og ved samfunnet, ved brødsbrytelsen og ved bønnene.*

Legg nå merke til hva de fortsatte med. 1) Læren. 2) Fellesskap. 3) Brødsbrytelsen. 4) I bønn. Jeg ønsker at dere legger merke til denne rekkefølge; (apostlenes lære, samfunnet, ved brødsbrytelsen og ved bønnene.) Dette skapte en atmosfære av forventning iblant denne tidlige menighet.

43 Da kom det frykt over hver sjel, og mange under og tegn ble gjort ved apostlene. 44 Alle som trodde, var sammen og hadde alle ting felles. 45 De solgte av eiendelene og det de hadde, og delte dem ut til alle, ettersom enhver hadde behov.

Legg merke til at deres holdning ikke var selvkonsentrert, men de var fokusert på Guds Familie.

46 De holdt seg daglig med ett og samme sinn i templet,

Og hvordan kan du har ett og sammen sinn om alle har sin egen agenda. Det er grunnen til at når en ung mann kommer inn i "Marine Jeger Kommando," da er det første de gjør med deg er å ta bort din eget identitet. De klipper håret ditt slik som et lam blir klippet, og de tar bort dine klær og dere får alle like klær. Da må du gå gjennom en masse ydmykende øvelser og alle blir testet til bristepunktet, for å brutte deg ned, slik at de kan bygge deg opp igjen for å framstille deg i dette bilde som de ønsker at du skal være. Gud er ikke annerledes. Dere kommer som en flok individualister med deres egen vilje og eget sinn og Han gir dere Hans Egen Vilje og Han gir dere Kristi Sinn og Han kler dere med rettskaffenhet. Ikke dine egne kler etter dine egne ønsker, men Han kler dere i Hans rettferdighet, og Han gir deg deretter dette Sinn som var i Jesus Kristus, slik at du blir lik Hans Kjære Sønn som kom inn i verden i Hans Fars Bilde.

46 De holdt seg daglig med ett og samme sinn i templet, og de brøt brødet i hjemmene. De åt sin mat med glede og hjertets oppriktighet. 47 Hele tiden lovet de Gud, og de hadde velvilje hos hele folket. Og daglig la Herren dem som ble frelst til menigheten.

Slik ser vi den tidlige menighet og dens kjærlighet for Gud, men deretter ser vi hvordan de begynte å drifte bort fra den første kjærlighet og vi vet at det er forutbestemt til å bli repetert igjen i denne time, fordi Alfa er blitt Omega.

For å komme tilbake til Paulus sin advarsel til Menigheten i Korinte hvor han sa i **1 Kor 11,22**: *Har dere ikke hus hvor dere kan spise og drikke? Eller forakter*

dere Guds menighet og gjør skam på dem som ikke har noe? Hva skal jeg si til dere? Skal jeg rose dere for dette? Jeg roser dere ikke.

Legg nå merke til at det som Paulus forteller dem er at det de gjør viser at de faktisk ikke har respekt for Guds Hus. Budskapet var blitt vanlig kost for dem. Menigheten i Korinte var ikke i en god åndelig forfatning siden Paulus nevner dette for oss. Det fantes en mengde med kjødelighet der og folket var ikke fokusert på Kristi Lære, men de var heller fokusert på seg selv og på hverandre. Kort sagt forteller Paulus dem at istedenfor å komme sammen til Nattverden kommer de heller sammen for å spise med hverandre.

Han sier; *dere kommer inn med en masse mat og oppfører dere som griser. Noen er blitt utelatt og går sulten hjem. Andre må bli båret ut fordi de har drukket seg fra sans og forsamling.*

Videre sier han; *Jeg kan ikke begripe det! Har dere ikke et hjem hvor dere kan spise og drikke i? Hvorfor faller dere så dypt så dere vanhelliger Guds Hus? Hvorfor ville dere gjøre Guds fattige til skamme? Jeg hadde aldri trodd at dere skulle falle så dypt, og jeg står ikke på sidelinje for bare å se på.*

Paulus hadde ben i nesen. Han fortalte det som om han hadde sett dette, og han var ikke redd for å tale på Guds vegne.

Vel, vers 23 *For jeg har mottatt fra Herren det jeg også har overgitt til dere: Med andre ord: Paulus sier: "Se her, hva jeg forteller dere fikk jeg ikke fra noen som helst seminar, eller fant det i noen skolebøker. Jeg fikk dette personlig fra Herren Selv. Og dette skjedde:" At Herren Jesus i den natt Han ble forråd, tok et brød, 24 og da Han hadde takket, brøt Han det og sa: «Ta, et! Dette er Mitt legeme som er brutt for dere. Gjør dette til minne om Meg!»*

Legg nå merke til at Han sa: "Hva dere gjør er et symbol om hvordan mitt eget legeme ble brutt for dere. Min utfordring til dere er å se dypt inn i deres sjeler når dere kommer fram i kveld for å spise brødet og drikke vinen og huske på at denne forferdelige pisking som tok skinnet vekk og som fikk blodet til å renne ned til jorden, ble gjort for deres skyld. Og når dere tar brødet, da gjør det i minne om denne natten for 2000 år siden, da han vandret alleene til denne øde kollen for at spiker kunne bli slått in i hans vrister og føtter for å bli dolket til korset, og ble således kvalt mens han forsøkte å få pust. Jeg utfordrer dere å fokusere på Kristus i kveld for å tenke over og sette dere inn i dette som skjedde mens dere kommer fram for å ta del i disse symboler. Han sa, det som vi gjør, gjør vi for å huske Ham. Han sa; ved å gjøre dette kommer dere til å huske på meg. Hva slags holdning skulle vi da ha når vi kommer fram til Nattverds bordet? Jeg skulle være meget ærbødig og være i dyp betraktning over våre egne mangler, og vår egen slappe holdning, og deretter skulle vi be Gud om nåde for vår egen syndefulle natur, og gi oss den Natur som Hans Sønn hadde.

Vel, i vers 25 *På samme måte tok Han også kalken etter måltidet og sa: «Denne kalk er den nye pakt i **Mitt blod**. Gjør dette så ofte dere drikker den, **til minne om Meg**.»*

Og når dere tar kalken til deres lepper, husk da Meg, sier Han, husk hvordan Mitt Blod rant, for at Livets Ånd som gikk gjennom mine årer kunne komme tilbake på dere, slik at dere kunne få Liv.

Nå vers 26 *For så ofte dere eter dette brød og drikker denne kalk, forkynter dere Herrens død, inntil Han kommer.*

Hver gang dere spiser brødet og hver gang dere drikker kalken må vi med stort alvor erkjenne, at dere igjen forkynter i deres sinn, med deres egne ord og egne handlinger min død for dere ...

Deretter varsler Paulus oss i vers 27 *Derfor skal hver den som eter dette brød eller drikker denne Herrens kalk uverdlig, **være skyldig i Herrens legeme og blod**.*

Det som Paulus sier her (Fritt oversatt fra Brian, oversetter.); dette må ikke bli så vannlig at det kan føre til ringeakt. Det greske ord for uverdlig er "axios," som betyr uten respekt. Det som Paulus varsler oss om er at han som **nærmere seg dette Herrens Bord må gjøre det med respekt**. Hør nå her, dette er ikke en formalitet, eller et ritual som vi gjør, dette er et meget seriøst øyeblikk, et øyeblikk av refleksjon i våre sjeler angående vår egen forfatning, og hvorfor det var nødvendig for Jesus å gjøre denne fundamentale offer, fordi vi ikke var verdig til dette GUD LIV som var i Guds Sønn, derfor gav Han oss Sitt. Selve denne masken som inneholdt dette Gud Liv i Guds Sønn. Selveste Guds Liv som kom fra Gud og som gikk inn i dette utvalgte kar. Ved at huden som var på hans legeme ble pisket bort og tømt for Hans blod, ble det tillatt at dette Gud Liv som strømmet gjennom disse årer kunne fritt strømme ut og inn i din og min sjel. Enhver som eter dette brødet eller drikker denne kalken fra Herren uten respekt, blir da som en del av denne flokk som spottet og spyttet Ham ved Hans død. Er det denne typen av "hukommelse" dere ønsker å bli en del av? Undersøk dine motiver, test ditt hjerte, kom til måltidet i hellig respekt.

Det er grunnen til at Paulus sier i vers 28 *Men hvert menneske må prøve seg selv, og så kan han ete av brødet og drikke av kalken.*

Og deretter sier han i vers 29 *For den som eter og drikker uverdlig (dette betyr uten respekt), eter og drikker dom over seg selv, fordi han ikke akter på Herrens legeme.*

Om du ikke akter på dette (eller det som verre er, bryr deg ikke) brutte legemet til vår Herre når du spiser og drikker, da er du i ferd med å ta alvorlige konsekvenser på deg.

30 Av den grunn er det mange svake og syke blant dere, og mange nok har sovnet inn. 31 **For hadde vi dømt oss selv, ville vi ikke blitt dømt.**

Dersom vi får dette rettet opp nå, da er det ikke nødvendig med å rette det opp senere. Det er best at vi blir **konfrontert med det av Herren nå** enn at vi får en fortærende konfrontasjon senere.

32 Men når vi blir dømt, tuktes vi av Herren, slik at vi ikke skal bli fordømt sammen med verden.

33 Derfor, mine brødre, skal dere vente på hverandre når dere kommer sammen for å ete.

Når dere samles rund Herrens Bord, vær da ærbødig og elskverdig mot hverandre.

34 Men om noen er sulten, skal han spise hjemme, (om du er så sulten at du ikke kan vente lenger, gå da hjem og spis før du kommer) så dere ikke kommer sammen til dom. Og det andre skal jeg ordne opp i når jeg kommer.

Men på ingen måte må dere risikere at Dette Måltid blir forvandlet til en spise og drikke gilde eller en familie krangel. Dette er et **åndelig måltid**, det er et kjærlighets fest.

La oss nå forandre rekkefølge av tjenesten, mens våre brødre gjør bordet klar med brød og vin, og la oss da åpne våre Bibler for å skildre den natt og den siste nattverd hvor Jesus gav oss dette forbildet til etterfølgelse.

Joh 13,1-36 Det var før påskehøytiden. Jesus visste nå at timen Hans var kommet, da Han skulle gå bort fra denne verden til Faderen. Som Han hadde elsket Sine egne som var i verden, slik elsket Han dem til det siste. 2 Da måltidet var over, hadde djevelen allerede lagt inn i hjertet til Judas Iskariot, Simons sønn, at han skulle forråde Ham. 3 Jesus visste at Faderen hadde overgitt alt i Hans hender, og at Han var kommet fra Gud og skulle gå til Gud. 4 Da reiser Han seg opp fra måltidet og legger fra seg klærne Sine, tar et håndkle og binder det rundt Seg. 5 Deretter fyller Han vann i et fat og begynner å vaske disiplenes føtter og tørke dem med håndkleet Han har rundt Seg. 6 Så kommer Han til Simon Peter. Og Peter sier til Ham: "Herre, vasker Du føttene mine?" 7 Jesus svarte og sa til ham: "Det Jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal forstå det etter dette." 8 Peter sier til Ham: "Du skal slett ikke vaske føttene mine, ikke i all evighet!" Jesus svarte ham: "Hvis Jeg ikke vasker deg, har du ikke del med Meg." 9 Simon Peter sier til Ham: "Herre, ikke bare føttene mine, men også hendene og hodet!" 10 Jesus sier til ham: "Den som er badet, trenger bare å vaske føttene, for han er ren over det hele. Også dere er rene, men ikke alle." 11 For Han visste hvem som ville forråde Ham. Derfor sa Han: "Dere er ikke alle rene." 12 Da Han så hadde vasket føttene deres og tatt på Seg klærne Sine og satt seg ned igjen, sa Han til dem: "Forstår dere hva Jeg har gjort med dere? 13 Dere kaller Meg Mester og Herre, og det med rette, for det er Jeg. 14 Hvis da Jeg som er deres Herre og Mester, har vasket føttene deres, skylder

også dere å vaske føttene til hverandre. 15 Nå har Jeg gitt dere et eksempel, for at dere skal gjøre som Jeg har gjort mot dere. 16 Sannelig, sannelig sier Jeg dere: En tjener er ikke større enn sin Herre. Heller ikke er den som er utsendt, større enn han som har sendt ham. 17 Hvis dere skjønner dette, er dere salige, så sant dere gjør det. 18 Jeg taler ikke om alle av dere. Jeg vet hvem Jeg har utvalgt. Men for at Skriften kan bli oppfylt: Han som eter brød med Meg, har løftet sin hæl mot Meg. 19 Nå forteller Jeg dere dette før det skjer, slik at dere, når det går i oppfyllelse, kan tro at "Jeg er". 20 Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den som tar imot en som Jeg sender, tar imot Meg. Og den som tar imot Meg, tar imot Ham som har sendt Meg." 21 Da Jesus hadde sagt dette, ble Han rystet i ånden, vitnet og sa: "Sannelig, sannelig sier Jeg dere: En av dere skal forråde Meg." 22 Da så disiplene på hverandre og undret seg over hvem Han snakket om. 23 En av disiplene, den som Jesus elsket, satt ved Jesu side og lente seg mot Ham. 24 Simon Peter gjorde da tegn til ham for at han skulle spørre hvem det var Han snakket om. 25 Da lener han seg bakover* mot Jesu bryst og sier til Ham: "Herre, hvem er det?" 26 Jesus svarer: "Det er ham Jeg gir et stykke brød når Jeg har dyppet det." Etter å ha dyppet brødet gir Han det til Judas Iskariot, sønn av Simon. 27 Etter at han hadde fått brødstykket, for Satan inn i ham. Da sier Jesus til ham: "Det du gjør, gjør det snart!" 28 Men ingen ved bordet forstod hvorfor Han sa dette til ham. 29 For noen tenkte at siden Judas hadde pengekassen, hadde Jesus sagt til ham: "Kjøp det vi trenger til høytiden," eller de tenkte at han skulle gi noe til de fattige. 30 Etter at Judas hadde tatt imot brødstykket, gikk han straks ut. Og det var natt. 31 Da han hadde gått ut, sier Jesus: "Nå er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i Ham. 32 Hvis Gud er herliggjort i Ham, skal Gud også herliggjøre Ham i Seg Selv, og Han skal snart herliggjøre Ham. 33 Barn! Jeg skal være hos dere en liten stund ennå. Dere kommer til å lete etter Meg. Og som Jeg sa til jødene: Dit hvor Jeg går, kan dere ikke komme, det sier Jeg nå også til dere. 34 Et nytt bud gir Jeg dere, at dere skal elske hverandre. Slik Jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre. 35 Av dette skal alle forstå at dere er Mine disipler, om dere har kjærlighet til hverandre."

1 Kor. 11-34.